

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1104 4 tháng 9 năm 2016

Thơ ngỏ

Bấn Loạn

*Bấn loạn do mình tâm bất ổn
Tâm không cảm thức việc tâm hồn
Tự mình sửa tiến tâm thanh tịnh
Học hỏi không ngừng tự xét phân*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tại sao đàn ông lại ghen hơn đàn bà?
- 2) Đại trượng phu là sao?
- 3) Ai thương? Ai ghét?
- 4) Thương là thương, ghét là ghét làm sao không thương và không ghét được?
- 5) Tại sao làm người khi buồn khi vui?
- 6) Chữ nghĩa khác hơn tâm thức chỗ nào?
- 7) Làm sao tránh cho khỏi bị lạc?

<p>1) <i>Hỏi: Tại sao đàn ông lại ghen hơn đàn bà?</i></p> <p>TL: Thừa đàn ông mang xác đại trượng phu, mà hướng về dục nhiều thì làm mất hùng khí, tự giam mình trong lãnh vực eo hẹp mà không hay, thích tiền bạc thích thương yêu cho nên tánh ghen ghét bộc phát, mất tự lập và tự chủ, nói thì hay mà làm không được điều gì hết, bản chất đố kỵ tự hiềm và ghen tương, lẩn quẩn trong vòng mê chấp, không bao giờ tiến được, uổng cho một kiếp làm người mang xác đại trượng phu.</p>	<p>2) <i>Hỏi: Đại trượng phu là sao?</i></p> <p>TL: Thừa đại trượng phu là người giàu lòng tha thứ và thương yêu, nghe nhiều nói ít, chịu nhịn nhục học hỏi để tiến thân, nhiên hậu mới có cơ hội cứu đời, đó là khí phách của đại trượng phu, tánh chất này nam nữ cũng hành được hạnh này.</p>
<p>3) 21-08-91</p> <p><i>Hỏi: Ai thương? Ai ghét?</i></p> <p>TL: Thừa người tự thức ai cũng thương, người loạn động kích bác ai cũng ghét, đối về đời, còn đối về đạo thì chẳng có thương ghét thì mới tận độ và ảnh hưởng người đời được.</p>	<p>4) <i>Hỏi: Thương là thương, ghét là ghét làm sao không thương và không ghét được?</i></p> <p>TL: Thừa đức nhịn nhục cao thì không còn thương ghét nữa, ngược lại mọi người sẽ thương mình.</p>
<p>5) <i>Hỏi: Tại sao làm người khi buồn khi vui?</i></p> <p>TL: Thừa vì chưa biết tận dụng khả năng từ bi, cho nên có khi vui và khi buồn! Vì hướng ngoại bị kích lại buồn, được hòa lại vui.</p>	<p>6) <i>Hỏi: Chữ nghĩa khác hơn tâm thức chỗ nào?</i></p> <p>TL: Thừa chữ là ghi chép lại những dấu tích tự nhiên, cho nên chiều sâu của chữ nghĩa rất sống động, nhưng người đời chỉ để ý phớt qua, cho nên không hiểu được chiều sâu của mọi chữ, và nguyên ý của điển văn, biến thành ngộ nhận, văn chương một đàng, nhưng mà hiểu một ý khác nhau, càng ngày càng lệch lạc, tạo ra ý đồ bất chánh, cho nên Bé nhắc người đời coi chừng lạc trong rừng văn chương mà không hay, khi lạc trong rừng văn chương, rất khó bước ra khỏi cái vòng lẩn quẩn ấy, biến thể của nó là chấp và kỳ thị.</p>
<p>7) <i>Hỏi: Làm sao tránh cho khỏi bị lạc?</i></p> <p>TL: Thừa phải ý thức nguyên lý của văn chương thì rất hữu ích và khó bị lạc.</p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Mẹ Oi!

Mẹ ơi! Con đã nhận lời,
Mẹ khuyên Mẹ bảo con thời lo tu.
Mẹ ơi! Thế sự tiền xu,
Dạy con đau khổ con ngu suốt đời.
Nghe qua Chơn Lý thức lời,
Mẹ ban ân điển con thời cảm thương.
Thương Cha quý Mẹ tạo gương,
Đường Đời đường Đạo hai đường phải đi.
Hành trình con phải dự thi,
Nhiều bài cay đắng con thì thức tâm.
Ngày nay đón Mẹ mừng thăm,
Mẹ răn Mẹ dạy con tâm đường đi.
Ly hương xa cách nhiều kỳ,
Luân hồi nhiều kiếp học thi tiến dần.
Đóng vai đào kép nghĩa ân,
Trần đầy tình tứ ân cần sửa sai.
Nợ đời gánh nặng hai vai,
Quên Cha vắng Mẹ đổi thay thế tình.
Hương ngoại tán thưởng đẹp xinh,
Quên căn quên cội, quên mình nợ duyên.
Tự hành loạn động tâm xuyên,
Đường hư nguy tạo khó yên tâm hồn.
Vạn linh tiến hóa sanh tồn,
Tạo phần mê chấp khó ôn lại bài.
Cần khôn vũ trụ thanh đài,
Ban ơn hỗ trợ ngày ngày dựng xây.
Nay con lại gặp được Thầy,
Người thương người độ vui vầy cảm giao.
Từ bi bình đẳng đối trao,
Dạy cho hiểu đạo bước vào cần khôn.
Thực hành nguyên lý sanh tồn
Bằng lòng học hỏi giải cỏi si mê.
Tự con thức hướng trở về,
Tìm Cha gặp Mẹ tương kê bên con.
Hành trình biển cả núi non,
Trần đầy nước mắt, rõ con đang hành.
Thực hành nguyên lý thanh thanh,
Nhớ Mẹ! Truyền cảm điển thanh chan hòa.
Tình thương huynh đệ một nhà,
Cha yêu ban phước vui hòa học tu.
Tu là sửa chữa, đừng ngu,
Ví mình là họ, an du tâm hồn.
Chẳng còn nuôi dưỡng ác ôn,
Thương yêu tha thứ giữ hồn tiến thẳng.
Cánh đời tâm đạo chuyển sang,
Học bài vay trả khai màn đạo tâm.

Mẹ ơi! Siêu lý diệu thâm,
Giúp con học hỏi con tầm đường đi.
Tự con dẹp bỏ sân si,
Tình thương đạo đức con thì học thêm.
Tham thiền thực tập đêm đêm,
Hồi sinh tự thức ám êm tâm hồn.
Học hành quán cải tự ôn,
Hành trình sâu rộng ý tôn lý chơn.
Cảm minh thiên địa quy huân,
Một lòng dạy dỗ người ôn lại bài.
Mẹ ơi! Cảm nhận con sai,
Tự đầy, tự thức, công dày Cha ban.
Lệ rơi tuôn chảy hai hàng,
Năm đêm thương nhớ bàng hoàng nội tâm.
Mẹ đâu? Con phải siêu tâm,
Đâu dè Mẹ đã âm thầm trong con.
Cùng con bàn bạc nữ non,
Mẹ thương Mẹ bảo giúp con tràn đầy.
Thương yêu trú ẩn trong này,
Cho con khai mở vui vầy cảm giao.
Sơ sinh cho đến thuở nào,
Mẹ yêu vẫn giữ vẫn trao đổi tình.
Thực hành mến cảm địa linh,
Tâm minh đời đạo giữ mình Cha ban.
Thực hành chơn pháp cảm an,
Soi Hồn giải tỏa bàng hoàng nội tâm.
Pháp Luân Thường Chuyển khai tâm.
Khí nguyên thành trụ giải làm giải mê.
Chẳng còn lý luận khen chê,
Tham thiền nhập định mãi mê xuất hồn.
Cảm minh vạn lý sanh tồn,
Sanh Trụ Hoại Diệt giữ hồn lo tu..
Mẹ ơi! Con đỡ phải mù,
Trở về thanh cảnh con tu hoài hoài.
Hồn con nhớ Mẹ hằng ngày,
Một lòng khai triển chẳng thay pháp trình.
Quán thông tự thức một mình,
Ban ơn từ điển đệ huynh đêm ngày.
Cùng chung học hỏi nơi Thầy,
Quy y Tam Bảo nơi này để tu.
Chẳng còn lý luận tiền xu,
Vết mây vượt cỏi âm u của đời.
Học hành minh trực hợp thời,
Quán bình tự thức đời đời yên vui.
Mẹ ơi! Con nguyện rèn trui,
Cùng chung nguyên lý Mẹ vui con hòa.

*Thức hôn dẹp bỏ cái ta,
Lấy không làm đích chan hòa tình thương.
Tình đời tạm bợ dựa nương,
Tình Cha sống động yêu thương hoài hoài.
Con yêu tận độ thân này,
Tạo duyên cứu giúp cùng Thầy ban ơn.*

*Tình thương huynh đệ keo sơn,
Gắn liền thanh giới chẳng hôn chẳng mê.
Bình tâm thức giác trở về,
An ninh Nguồn Cội, muôn bề đạt thông.
Đến đây tạm dứt lòng vòng,
Chúc Mẹ ổn định khai tòng giác quang.*

Lương Sĩ Hằng.
Montreal, 16-07-1987

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Khóa Tĩnh Khẩu Big Bear (3-5-1993) (Cuốn 4)

Bạn đạo: Làm gấp vậy thì giờ buổi sáng không có. Rồi buổi trưa đi làm, khuya về năm giờ rưỡi sáng; mà cứ tiếp tục như vậy, năm này qua tháng nọ, dường như nó mất sức mà mình không biết. Đó, thì nó bị cái tình trạng như vậy ạ.

Đức Thầy: Phải cần ngủ chứ.

Bạn đạo: Dạ, phải cần ngủ.

Đức Thầy: Đi làm mà không có ngủ là mất sức ghê lắm!

Bạn đạo: Dạ

Đức Thầy: Rồi nó thien nó thấy tầm bậy tầm bạ, không được!

Bạn đạo: Dạ

Đức Thầy: Cái vibration (chấn động) của thân kinh nó không có đều.

Bạn đạo: Dạ. Thì có một cái vấn đề nữa là con có nói chuyện với Thầy mà lúc trước ở trên núi, trong lúc thanh lọc, con nói có phân nửa thôi.

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Là con nói có một số anh em bạn dẫn con lại nghe giảng đạo, ông nhập xác giảng đạo đó, thì khi nhập vô xác rồi giảng đạo rất hay, rất là hấp dẫn, mà nghe xong rồi thì đứa nào đứa nấy ra như là bị mất ngủ vậy, nó bị mê mê mất sức ở trong người.

Đức Thầy: Nó xâm chiếm lỗ chân lông hết đó!

Bạn đạo: Đó, thành ra nó cứ sơ sơ vừng vừng hết! Mà luôn 7 ngày như vậy, thì cái ngày cuối cùng đó thì tụi này, đứa nào cũng bị vậy hết, mới xúm lại mới hỏi cái vị xác đó, hỏi: “Chúng tôi nghe ngài giảng đạo rất hay nhưng mà đi ra nó không có thấy thoải mái, thấy lúc nào cũng mệt nhọc, cái đầu óc nó sơ sơ vừng vừng lắm!”. Thì cái vị lên xác họ nói rằng: “Tôi nói được là nhờ điển quang của các vị, tôi sử dụng điển quang của các vị trả lại cho quý vị, chứ cái xác này không có đủ lực để mà tôi nói những lời đạo cho quý vị nghe”. Lúc đó mình mới biết rằng họ mượn cái điển của mình nói lại cho mình nghe. Rồi sau đó thì con than phiền với mấy thằng bạn: “Tụi bay, mà y dất tao lại cái đạo chỗ này là tao không thích”. Cái tụi nó nói là: “Thôi, tao dất...”

Đức Thầy: Xác ông gì?

Bạn đạo: Xác không có biết ông gì, thấy vái vái, lay lay, rồi cái nhẩy tê tê, rồi cái đứng nói chuyện.

Đức Thầy: Ma không chớ gì!

Bạn đạo: Dạ, bởi vậy con không có nói được. Nhưng mà rồi thì mấy thằng đó nói: “Vậy thì tao dất mày lại cái ông này đó, mày chưa có nghe gì hết là mày khỏe rồi. ... Ông ở trong cái đường hẻm nhỏ xíu thôi à, mà mày vô đó, nếu mà cái người thường là chỗ đó mày thấy hôi tanh lắm; mày vô đó mày thấy thơm lắm, mà mày khỏe liền! Cái dất lại Thầy, ờ, vậy đó! Cái thời gian đó lâu lắm, con nghĩ nói ra cũng mắc cỡ chứ là trước

hơn tất cả các anh em mà biết Thầy, lúc đó từ 66 lận!

Đức Thầy: Ông Sĩ cũng vậy. Ông Lâm Văn Sĩ hỏi trước, ông nói: "Nhà ông Tám có chút xíu mà ngồi thấy thom, mà khỏe."

Bạn đạo: Khỏe lắm... vô...

Đức Thầy: Ban đầu dòm cái nhà đó thấy dơ lắm!

Bạn đạo: Dạ, thấy đường hẻm xung quanh là nhỏ, bên cạnh trường Y Khoa đó Thầy, nhớ gần đường Đồng Khánh.

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Thì dất vô, dất vô ngồi thấy khỏe thiệt, khỏe thiệt! Thằng nào thằng nấy vô ngồi, khỏe.

Đức Thầy: Mà đông người nữa.

Bạn đạo: Đông người, dạ. Thì lúc đó thì mấy tụi nó tò mò thôi, nó dất con tới rồi nó bỏ đi mất. Sau nó không tới nữa, mà con, có mình con theo thôi, lúc đó con bệnh ghê lắm!

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Thì lúc đó là Thầy có lẽ trị cho con lần đầu tiên đó, lấy cái tay rút trực khí trong bụng ra đó.

Đức Thầy: Ừ, rút trực **Bạn đạo:** Dạ, tay Thầy nhót không hà! Rồi Thầy cho anh em bạn đạo họ thấy là trực khí trong bụng như thế này. Lúc đó con bị bệnh tê thấp, mới có ba mươi mấy tuổi mà ngồi xuống đứng dậy không nổi, khổ vậy đó! Rồi cái thì ông rút sao không biết mà về từ từ nó hết hồi nào không hay! Rồi cái tay nhót không, cứ rờ cái bụng rút ra, cái tay nhót hết trơn hết trời! Ông phải đi rửa, phải đi rửa bằng nước lạnh. Đó, thì con bắt đầu thiền lúc đó. Thì thực hành cũng được vài tháng thì nghe anh em nói chuyện, họ nói ánh sáng này kia con cũng nói con cũng có ánh sáng, mà thật sự có ánh sáng thật. Lúc đó, nhưng mà hỏi Thầy thì Thầy nói "giả", Thầy nhìn sao cái Thầy nói "giả". Mỗi lần cứ Soi Hồn như thế này, đưa lên là ánh sáng mặt trời nó ngay trước mặt, nó đưa ra như thế này. Mà có điều như con tưởng

là cái pháp nó như vậy, con không biết rằng cái đó là trường hợp đặc biệt. Nhưng mà sau khi hỏi Thầy thì Thầy nhìn qua: "giả"! Con mới nói: giả thì mình Soi Hồn làm chi?... Mỗi lần đưa lên là thấy rồi, mình thấy cái giả, nhiều khi mà quý nó tới thiệt thì...khí trong bụng.

Đức Thầy: Chưa đúng, chưa đúng lúc đâu!

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Chưa, nhiều khi nó hấp ánh sáng bên ngoài.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Cái ánh sáng nó từ trong ra thì là thiệt.

Bạn đạo: Rồi thì mới là lơ là, buông xuôi, không có đang hoàng nữa. Rồi cái mới ra đời ăn chơi, rồi lại, khỏe mạnh rồi đi ăn chơi rồi lại, rồi cái bị bệnh hoạn.

Đức Thầy: Đòi lôi cuốn.

Bạn đạo: Dạ đó, đòi lôi cuốn. Rồi cho tới đi qua bên, đi di tản hồi 79, con đi hồi 79, hồi 78 nhưng mà ở đảo Malaysia cũng sáu tháng. Thì qua đó cũng lo, cũng tánh lo, bây con, vợ chồng con cái không có đồng xu, lo quá cái ngã bệnh, bị suyễn. Bị suyễn thì suyễn mà nghẹt thở, thở không được; nằm xuống là thở không được, con mới ngồi dậy. Hồi đó mình đã biết cái môn thiền này thở hay quá mà tại mình không đeo đuổi; mà bây giờ thì kẹt quá, thôi thì thở đỡ. Thì ngồi thở, nằm không được, ngủ không được thì ngồi thở; ngồi thở một hồi sau thấy khỏe, khỏe; con vừa nằm xuống, nằm xuống thì tự nhiên thấy dường như có một người dắt con đi, ở trên không đáp xuống như thế này; mà cái người đó không cho thấy mặt, đáp xuống như thế này. Đáp xuống đó thì trên đó thấy một cái hồn non và có một cái hồ, trên núi có hồ đẹp lắm; cỏ xanh tươi, nó ngọn sương còn đọng ở trên cỏ, đẹp lắm! Thì cái thanh lúc đó, cái không khí ở đó nó lại trong lành lắm! Con hít thử thì thấy nó thông, nó không có nghẹt nữa. Nói: hồi này mình đang ngủ mình nhớ rõ ràng, nhớ rõ ràng mình đang ngủ, mình bị nghẹt thở, mà sao bây giờ mình thở thông? Con mới hít ba hơi, hít lên thì nó lạnh từ đầu xuống dưới chân, hít rõ ràng lắm! Thì hít

xong rồi, thấy khỏe khoắn quá, mới dờm phong cảnh xung quanh thấy nó hữu tình quá, mới nói: “Phải vậy mình ở đây mình mình thiên chắc sướng lắm!” Nói như vậy đó, có lẽ là động lòng tham chút đỉnh hay là sao không biết thì tình dậy. Tình dậy thì là bị nghệt thờ lại, bởi cái tình trạng đang nghệt thờ. Đó, trở về xác thì nghệt thờ trở lại. Nhưng mà dần dần rồi cũng hết bệnh. Hết bệnh nhưng mà lúc đó mình thấy là cái môn thờ thiên đó rất hay!

Bắt đầu ở trại cải tạo cũng làm chút chút rồi, cũng làm trở lại, trong lúc mà khó khăn rồi cũng làm trở lại. Nhưng dần dần cái bắt đầu qua Mỹ, qua Mỹ cái rồi đi làm chỗ này, làm chỗ kia rồi quên đi, rồi cũng buông nữa, buông nữa! Cái, làm cái job, con làm apply cái job ở chỗ nhà đèn, trả lương lớn lắm! Nhưng vô nó khám sức khỏe, cái lỗ tai con lúc đó hơi yếu bên này; bên này thì bình thường, hơi yếu bên này. Nó nói “Ông lỗ tai yếu, tôi không nhận”. Con mới tức, con đi lại Bác sĩ, nói: “Bây giờ ông có cách nào làm cho nó tốt không?”; thì nói: “Dễ lắm, lỗ tai mà, mổ chút xíu xong à!”. Hỏi Bác sĩ Việt Nam trước á, cái thì Bác sĩ Việt Nam giới thiệu qua ông Bác sĩ Tàu, bởi vì ông Bác sĩ Việt Nam không có quyền mổ, ông là mổ bên nhà nhưng qua đây thì ông không có quyền mổ. Lại qua bên, giới thiệu qua ông Tàu, ông Bác sĩ Tàu ông mổ, cái điếc luôn! Bây giờ cái lỗ tai bên đây điếc. Thì nhân cơ hội này cũng thanh minh với chị Lạc vậy đó. Lúc trước chị ở trên buổi tiệc tối chị Lạc nói nhưng nói lỗ tai điếc không có nghe, con mới lắc qua như thế này để nghe chị ấy nói thì chị tưởng là con không chịu; chứ thật sự chị nói nhằm cái lỗ tai điếc. Con bên này, bây giờ cái lỗ tai này không còn, chỉ có một cái thôi; tai này nó gần, bên này chỉ còn có 50%.

Thì cái nghiệp nó dòn dập nhiều quá sao?! Lúc đó cái đầu óc nó sơ sơ sững sững như thế này, con mới bắt đầu thiên trở lại đảng hoàng. Thiên trở lại ba tháng sau thì nó hết, hết, không có lắc, hết không có lắc nữa. Thì lúc đó ánh sáng chỗ này nó bật trở ra y như vậy, y như là mấy chục năm về trước. Thì con nói: Ở, lúc trước mình thấy già nhưng bây giờ mình làm đảng hoàng chắc không có già nữa, cứ để như vậy cho nó thấy. Thì sau ba tháng, thấy được liên tiếp ba ngày như vậy thì bắt đầu là xuất vía, con xuất vía vài ba lần. Thì con nói như thế này cũng hơi dài dòng, con xin phép. Dạ, thì bây giờ, từ đó tới sau này là cũng tiếp tục, tiếp tục. Nhưng bị vì thời gian đi làm việc nó đổi: sáng, trưa, tối, sáng, trưa, tối; rồi có khi nó đổi tới mười một giờ khuya tới sáu giờ sáng, con mới bơ vơ đi, bởi vì thiên lúc đó là thiên khuya không, bây giờ nó đổi như vậy đó rồi làm sao?! Con mới bỏ một thời gian, bỏ thời gian thì động loạn trở lại; động loạn trở lại thì trong người cứ tức tối, cứ giận hờn đủ thứ; bao nhiêu chuyện cũ chuyện xưa nó cứ nhắc trở lại.

Đức Thầy: Nó đóng cửa lại.

Bạn đạo: Dạ đó, rồi cái nhờ cái Đại hội 85, Đại hội ở Long Beach anh Lạc tổ chức, xuống thấy nó vĩ đại quá; rồi từ đó trở đi rồi mới thiên trở lại đảng hoàng mà không cần phải thiên khuya, vì làm khuya rồi thì thiên trưa. Đó, cứ nghĩ như vậy rồi tiếp tục tới bây giờ. Vậy thôi, xin phép...

Đức Thầy: Bây giờ ráng năm giờ sáng Soi Hòn chút nữa nó đều.

Bạn đạo: Dạ, bị ngủ ít quá!

Báo cáo về quỹ cứu khổ ban vui của Đức Thầy và Bạn đạo Vô Vi

Tiếp theo báo cáo ngày 30 tháng 6 2016 chúng tôi đã nhận cho đến 31/08/2016 và từ quy` bạn đạo cho quỹ cứu khổ ban vui như sau:

Người gửi	US\$	Currency
Hoa Nguyen (TX)	800,00	
Anh Dao & Brian Nguyen (TN)	384,62	500,00
Jacqueline Legeay (AU)	10000,00	
Co Thanh Phong (Mtl)	230,77	300,00
Van Thi Do (CA)	100,00	
Ho van Dam (GA)	100,00	
Bui Lien (CA)	210,00	

Lam Phuc (CA)	200,00	
Anthony & Jennifer	300,00	
Icebud Nguyen (MI)	150,00	
Tran van Huu (NJ)	60,00	
Icebud Nguyen (MI)	150,00	
Minh Nguyen (SC)	2000,00	
Ho van Dam (GA)	100,00	
Dung Pham (CA)	100,00	
Hong Duc & Bao Khanh (CA)	100,00	
Tri Nguyen (CA)	1000,00	
Huan Nguyen (CA)	1000,00	
Nguyen Ngoc Loan (CA)	500,00	
Icebud Nguyen (MI)	150,00	
Ngon T. Huynh (GA)	200,00	
Hoa Nguyen (TX)	800,00	
Chau Du (San Jose)	600,00	
Tao T Truong (CA)	300,00	

Trong 2 tháng qua chúng tôi đã xử dụng như sau:

- Bỏ thí hòm và mai táng cho người chết gia đình nghèo không tiền mua hòm
- Giúp những bạn đạo nghèo cần sự trợ giúp (bị tai nạn hay đau ốm hay hỗ trợ học phí cho con em, hoặc sửa nhà dột nát)
- Học bổng 2016-2017 cho các em nghèo, khuyết tật được học chữ hay học nghề nếu không bị bỏ học
- Giúp các em cầm điếu một phần tiền ăn
- Giúp người già neo đơn
- Giúp người nghèo không tiền trị bệnh
- Giúp các em bỏ rơi công chúa tiền sữa và tiền học
- phát gạo cho người nghèo vùng xa vào ngày rằm & mừng một
- Giúp những người phong cùi tiền ăn và con em tiền ăn học

Những người đau khổ đã nhận được sự giúp đỡ **cúi đầu cảm ơn Đức Thầy và quý bạn đạo**

Mọi sự sơ sót hay thắc mắc về quỹ này xin liên lạc người trách nhiệm ký tên dưới đây:
 và Ngân phiếu xin đề **VoVi Association of Canada** và gửi về :
 2590 Allard St. Montreal – Quebec- H4E 2L4 Canada
 email tbptdn@videotron.ca

Xin thành thật cảm ơn quý bạn đạo
 Thay mặt ban trách nhiệm quỹ CKBV
 Kính thư
 Phan Cao Thăng

BẠN ĐẠO VIẾT

ANH CẢ RA ĐI

Tháng 8 năm 2016

Pháp lý Vô Vi của chúng vừa tiễn đưa người Anh cả Hồ Văn Em ra đi vĩnh viễn. Có thể nói hôm nay Huynh là một A Nan thời đại. Sau nhiều công lao đóng góp để hình thành và xiển dương pháp lý Vô Vi qua bộ sách Tôi Tâm Đạo (từ tập 1 đến tập 10) của Huynh và thiên đương Hồ Văn Em mà chúng ta đều biết và nhờ đến.

Chúng ta biết Anh chỉ bỏ xác thôi, nhưng chúng ta không khỏi buồn ngủi, nhớ lại hình ảnh xưa , hình ảnh hài hòa với mọi người. Chúng ta có người thương kẻ ghét nhưng riêng Huynh thì hình như ai cũng quý Huynh.

Bạn đạo Việt Nam đến sớm và rất đông mặc dầu thời gian ngắn ngủi để đi hỏa táng, anh chị em bạn đạo đều thương Huynh và rúng tu nhiều hơn.

Kính gửi đến chị ba Em, chú Trọng và gia đình với tấm lòng trọng nể và kính thương của chúng tôi.

Tiễn Huynh về với cõi thanh
Đệ huynh tử muội nhớ Huynh hoài hoài

Thiền viện Tâm Linh Tự Cứu
Thiền Nghi

THƠ BẠN ĐẠO

Biên Mừng Vui

Bên biển vắng, trời bao la bát ngát
Sóng vỗ về, tình man mát thanh cao
Biển thì thâm, lời tâm sự ngọt ngào
Biển mừng ai, đã quay về bờ giác

Đã bao kiếp, ta trôi lãng đi lạc
Biển reo hò và hát lời mừng vui
Mừng cho ai đã thực thi Đạo mùi
Đã cùng biển tâm vui hoà tiếng hát

Đem cho đời bao thi thơ lời nhạc
Khơi lòng người dào dạt tình yêu thương
Hãy tu hành vì đời sống vô thường
Gặp Thượng Đế nói gì khi rời xác

Yêu muôn loài, thương người không sát phạt
Thật tâm tu, sống mộc mạc đơn sơ
Thượng Đế ơi! Con biết Ngài mong chờ
Về với Ngài, con nguyện tu giải thoát

Thủy Bùi Missouri 1/9/2016